

Pares, juguem?

Te'n recordes, pare?

Qüestions per al diàleg:

- 1 Tenim ganes de jugar amb els nostres fills i filles?
- 2 Recordem la darrera vegada que vàrem jugar amb ells?
- 3 Sabem què fan els nostres fills i filles quan diuen que juguen a l'ordinador?

Pares, juguem?

David (de 44 anys, pare del Marcel i de l'Arnau, de 12 anys) - Tinc mala consciència. Els nens s'estan fent grans i crec que la meua dona i jo no passem prou temps amb ells. Sí que ens interessem pels seus estudis, anem a escola quan ens criden, els ajudem amb els deures... però així i tot crec que no en fem prou.

L'altre dia ens va saber molt greu perquè ens van

retreure que els agradaria jugar i estar-se més temps amb nosaltres, com abans. Fa dies que hi penso, però no sé per on començar. Entre la feina, fer una mica d'esport, les tasques de la casa, etc, no ens queda gaire temps per compartir amb ells. Josep (de 43, pare de la Júlia, de 8 anys, i del Sergi, de 13)

- T'entenc molt bé. Nosaltres també anem de bòlit entre la feina, els nens, la casa... Fa una temporada que vam decidir que calia trobar petits espais per estar més amb ells, per fer coses senzilles, per jugar... Aquest curs vam optar per no encendre el televisor entre setmana, i l'estona que abans vèiem algun programa o pel·lícula, abans de sopar, ara procurem jugar una estona. Els caps de setmana també procurem dedicar-los més temps: sortim a la muntanya, veiem plegats un partit d'hoquei, juguem a jocs de taula que els agraden, o amb la consola... Al principi va costar una mica, però ara hem notat que, a més de passar-ho bé tots junts, ells ens tenen més confiança, ens expliquen més coses i, en general, estan més receptius a les nostres opinions i comentaris.

Per què tanques la porta?

Miquel (de 53 anys, tutor del Màrius, de 16 anys) - Els he convocat a aquesta entrevista perquè, com hauran vist en el darrer informe, les notes del Màrius han baixat bastant. Tots els professors coincidim que aquest trimestre el veiem més cansat a classe, que no participa tant com abans i em fa l'efecte que no va tant amb els amics. M'he assabentat que participa en competicions en línia de no sé quin joc. En una tutoria individual va reconèixer que estava jugant més que abans i que això havia fet que estudiés menys. Penso que necessita una mica d'ajuda i suport per part seva per tal de superar el curs. Pensen que el batxillerat requereix molta dedicació. A més, li aniria força bé fer una mica d'esport o alguna altra activitat d'oci diferent del joc en línia.

Dolors i Joan Carles (de 43 i 46 anys, respectivament, pares del Màrius)

- Li estem molt agraïts per les seves observacions. La veritat és que encara que havíem vist la baixada de notes del Màrius, no en sabíem els motius. Vèiem que es tancava a l'habitació, a la tarda i a la nit; i, la veritat, pensàvem que, tal com ell ens deia, estava estudiant. Ens deia que de tant en tant jugava a l'ordinador per descansar de l'estudi. Parlarem amb ell i mirarem d'arribar a un acord sobre l'ús que fa del mòbil. El que està clar és que li demanarem que deixi la porta de l'habitació oberta durant el dia i li farem deixar el mòbil i el portàtil fora de l'habitació a l'hora d'anar a dormir. També podem intentar que torni a jugar a bàsquet, que ho havia deixat perquè deia que no tenia temps per a tot. Se senten tantes coses sobre addiccions als jocs en línia, que és un tema que hem de resoldre abans no sigui massa tard.

Extret i adaptat de "Converses"

www.escolacristiana.org?butlleti=75&article=119

Parlem-ne tots plegats!